

на своитѣ настоявания, споредъ които той се поставя въ съвършенно независими отношения къмъ главнокомандующия.

Сега той пристѣпва къмъ завѣтната си мечта, да разбие самостоятелно южния фронтъ на руската армия и да се яви единственъ спасителъ на турската империя. Но и слѣдъ това ний не виждаме началника на Балканската турска армия да прояви особенна подвижност. Въмѣсто бързи и рѣшителни движения за достигане на поставената цѣль, той губи енергията си въ мѣропріятія за наказване и отмъщение на мирното българско население. Хиляди жители се прѣдаватъ на истрѣбление, дѣсятки богати села се прѣдадени на пламъкъ, и заедно съ това се унищожаватъ продоволственитѣ и прѣвозочни сръдства на този богатъ районъ, които можеха да бждатъ твърдѣ полѣзни за самата турска армия. Сюлейманъ считаше, че прѣди всичко той трѣбва да всели террора сръдъ българското население, и послѣ вече да дѣйствува сръщу неприятеля. Отъ 28-й юлий до 4-й августъ балканската армия произвежда редъ малки рекогносцировки, и само на 4-й августъ Сюлейманъ се опитва съ нѣколко баталиона да форсира Хайнскиятъ проходъ, но, сръщнатъ отъ Елецкия полкъ на водораздѣла, той се отказва отъ тая задача.

На 6-й августъ, слѣдъ като остави 9 баталиона съ 2 батареи за охранение и наблюдение на проходите между Твърдица и Шипка, съ останалитѣ си части тръгна по пътя за Казанлъкъ. На 7-й вечерята армията на Сюлеймана, въ съставъ 52 баталиона, 7 батареи, 3 ескадрона и около 1500 ирегулярна конница пристигна и се спрѣ на бивакъ около Казанлъкъ. Слабитѣ руски конни части отстъпиха къмъ Шипка. Сѣщия денъ авангарда на турцитѣ настѣпи по пътя за Шипка и принуди 4-та дружина, която заемаше прѣдния позиция около самото село, да отстъпи къмъ височинитѣ. На 8-й пристигнаха на бивака около Шейново и глав-